

مصاحبه با "هانس مدروف"
عضو کمیته مرکزی حزب چپ آلمان
عسگر داوودی

کنفرانس روزالوکزامبورگ و راهپیمائی سالگرد قتل "روزا لوکزامبورگ" و "کارل لیبنکست" در آلمان

مارش ۱۰ هزار نفره به سوی آرامگاه لوکزامبورگ و لیبنکست

برای جلوگیری از فروپاشی، سوسیالیسم آلمان دمکراتیک نیازمند رفرم های گام
به گام بود

شنبه ۱۲ ژانویه با حضور ۲ هزار تن از نیروهای چپ و مترقی از سراسر جهان،
کنفرانس سالانه "روزالوکزامبورگ" با همکاری حزب کمونیست آلمان، حزب چپ
آلمان روزنامه "یونگه ولت" ناشر اخبار و تفسیرهای طیف چپ آلمان، در برلین
پایتخت این کشور برگزار شد.

در این کنفرانس خانم «آلکا پاپاریگا» دبیر اول حزب کمونیست یونان در سخنرانی
خود تجارب مربوط به "سوسیالیسم واقعا موجود" را تشریح کرده و ضمن یادآوری
نودمین سال بنیانگذاری حزب کمونیست یونان گفت: در سالهای پس از فروپاشی لازم
است تا بررسی اشتباهات و بحث های درون حزبی در رابطه با تاکتیک ها و استراتژی
حزبی همراه باشد. «آلکا پاپاریگا» اضافه کرد: بر این باورم که بار دیگر توپ های
«رزمناو پوتمکین» در روسیه برای انقلابی به غرض در خواهند آمد.

«ویلیام گریسبی» مسئول رادیوساندنیستی «لاپریمرسیما» از نیکاراگوئه نیز در همین همایش گفت: فقر عمومی در نیکاراگوئه ارتباط گیری از راه دور با توده ها را با دشواری روبرو می سازد و ۳۵ درصد مردم فقط از طریق رادیو به اطلاعات سیاسی - اجتماعی که از رادیو پخش می شود دسترسی دارند.

«ایگناسیو رامون» سردبیر نشریه «لوموند دیپلماتیک» فرانسه در همین رابطه با تأیید سخنان «ویلیام گریسبی» گفت که در شهر های صنعتی نیکاراگوئه وسائل ارتباط جمعی متعلق به اپوزیسیون راست با پخش اطلاعات انحرافی فعالیت های رادیوی ساندنیستی «لاپریمرسیما» را خنثی می کنند. وسائل ارتباط جمعی در مرحله سرمایه داری نئو لیبرالیستی عملاً نقش دلال شرکت های بزرگ سرمایه داری را ایفا می کنند. «ایگناسیورامون» گفت وسائل ارتباط جمعی در دنیای سرمایه داری نئو لیبرالیستی نقش و وظیفه اصلی خود را عملاً به فراموشی سپرده اند. برای نمونه ضروری است تا آن ها برای مصرف کنندگان به طور واضح زیان های جانبی حاصل از مصرف انواع کالاها را توضیح دهند. آن ها در رابطه با آلودگی محیط زیست نیز اطلاعات دقیقی ارائه نمی دهند. وسائل ارتباط جمعی باید موظف باشند تا میزان مواد زیان بخش به کار رفته در مواد مصرفی عمومی را به طور واضح اعلام کرده و دقیقاً خطرات حاصل از مصرف این نوع کالاها را به اطلاع عموم برسانند. کنسرن های بین المللی عملاً صاحبان وسائل ارتباط جمعی در دنیای سرمایه داری هستند، در نتیجه کارگزاران این نوع وسائل ارتباط جمعی حاضر نیستند به زیان اربابان خود زیان های جانبی حاصل از مصرف بعضی از کالاها را تولیدی را افشاء کنند. کالاهای غذایی بسته بندی شده و همچنین دیگر کالا های مصرفی در پروسه تولید با مواد زیان بخش شیمیائی پرورانده شده و نیز به منظور حفظ ظاهر و زیبا جلوه دادن کالاها اغلب از مواد شیمیائی و مسموم کننده استفاده می شود، که علاوه بر زیان های جسمی و روحی این سموم به محیط زیست نیز آسیب می رساند. اطلاعات ارائه شده بر بدنه کالاها عموماً نادرست اعلام می شود. وظیفه وسائل ارتباط جمعی هر جامعه ایست که امکان دسترسی به اطلاعات صحیح را برای توده ها فراهم کرده و مجاز به افشاء شرکت های متخلف باشند، اما وسائل ارتباط جمعی در جوامع سرمایه داری عملاً

توسط شرکت های بزرگ سرمایه داری خریداری و کانالیزه شده و امکان افشاء گری به نفع مردم از این وسائل ارتباط جمعی سلب شده است.

«توبال پائز» مسئول انجمن روزنامه نگاران کوبا در سخنرانی خود گفت که کوبا در بخش آموزش و پرورش تنها کشور آمریکای لاتین است که قادر شده است تا سطح آموزشی خود را به معیار های سازمان ملل ارتقاء دهد.

«مومیا ابوجمال» روزنامه نگار زندانی در آمریکا توسط نماینده خود نوار ضبط شده ای را به کنفرانس ارسال داشته بود که در جلسه کنفرانس پخش شد. او از مبارزان چپ و مترقی در سطح جهان خواست تا در کمک به رهائی او از اعدام اقدام کنند. او در این نوار تاکید کرده است که وی را به اتهام قتل محاکمه و محکوم کرده اند، درحالیکه این اتهام، دروغی بیش نیست.

نویسنده چپ گرای هندی خانم "مانداکارانتا سن" نیز از شرایط اجتماعی کشور خود و از ضرورت مبارزه برای برقراری عدالت اجتماعی در هند و در سطح بین المللی سخن گفت.

در این کنفرانس علاوه بر سخنرانی ها و بحث ها متعدد که بخشی از آن ها به نیروهای جوان واگذار شده بود، برنامه های متعدد موسیقی، از جمله با حضور خانم «جینا پتیش» که اشعاری از برتولت برشت را نیز به همراه دیگر قطعات موسیقی اجرا کرد. گروه کوبائی حاضر در کنفرانس نیز قطعات پر هیجان و زیبائی را اجرا کردند. علاوه بر اجرای برنامه های نوجوانان حاضر در کنفرانس دو تن از طنز پردازان مشهور برلین نیز قطعات طنز سیاسی در رابطه با سیاستمداران آلمان اجرا کردند.

روز یکشنبه ۱۳ ژانویه نیز به روز راه پیمائی یاد بود قتل "روزالوکزامبورگ" و "کارل لیبکنشت" اختصاص داده شده بود که بیش از ۱۰ هزار تن از اعضاء گروه های مردمی آلمان در این راهپیمائی شرکت کردند.

راهپیمایان با حمل پرچم های سرخ و شعارهای ضد سرمایه داری و ضد فاشیستی، یاد این دو قربانی بزرگ آغاز سلطه فاشیسم هیتلری را گرامی داشتند. در این تظاهرات با وجود این که تعداد قابل توجهی از جوانان رادیکال هوادار گروه چپ معروف به «اتونوم» (جوانان تندرو چپ و ضد نازی) که از سراسر آلمان و اروپا در برلین گرد آمده بودند و تظاهر کنندگان را همراهی می کردند، تظاهرات و راهپیمائی با آرامش کامل و بدون کوچکترین درگیری برگزار شد.

همچنین در ادامه برنامه های کنفرانس روزالوکزامبورگ و مطابق رسم همه ساله روز دوشنبه ۱۴ ژانویه تعداد ۷ هزار تن از اعضای حزب کمونیست آلمان، اعضای حزب چپ آلمان و دیگر گروه های چپ و سندیکائی به همراه نمایندگان از احزاب کمونیست ایتالیا، جمهوری چک و اتریش با راهپیمائی با شکوهی در آرامگاه این دو مبارزه حضور یافته و با اعلام یک دقیقه سکوت و نثار تاج گل هائی نسبت به آنها ادای احترام کردند. از جمله شرکت کنندگان در این مراسم عبارت بودند از «پرفسور هانس مدروف»، «اسکار لافونتن» (رهبر سابق و انشعابی از حزب سوسیال دموکرات و عضو رهبری حزب تازه تاسیس چپ آلمان)، «لوتار بیسکی» عضو رهبری حزب چپ آلمان و «گریگور گیزی» مسئول گروه پارلمانی این حزب و خانم «پترا پاوی» مشاور پارلمانی این حزب.

فروپاشی، اتحاد دو آلمان و سوسیالیسم قرن ۲۱

روزنامه چپ گرای "یونگه ولت" در همین شماره و به همین مناسبت مصاحبه ای را با پرفسور "هانس مدروف" منتشر کرد.

یونگه ولت: پروفیسور هانس مدروف شما قبل از یکی شدن دو آلمان در جمهوری دموکراتیک آلمان وزیر بودید، بعد از آن مدت ها عضو رهبری حزب «پ. د. اس» آلمان بودید، اکنون نیز در همان حزب که با نام جدید «حزب چپ آلمان» فعالیت می کند از جمله اعضای کمیته مرکزی می باشید و قرار است تا چند روز دیگر به آمریکای لاتین سفر کنید. دلایل فروپاشی جمهوری دموکراتیک آلمان چه بود؟

مدروف: دلائل داخلی زمینه اولیه این حادثه را فراهم کرد و در عین حال عوامل خارجی نیز تاثیری دوگانه در فروپاشی ایفا داشتند. تا زمانی که متفقین جنگ جهانی دوم با هم همکاری داشتند، هر دو سو همدیگر را تحمل می کردند. آغاز جنگ سرد با بمباران ژاپن توسط آمریکا آغاز شد و زمینه تقسیم آلمان را فراهم آورد. دلایل تقسیم آلمان نه فقط یک تقسیم جغرافیائی و سیاسی، بلکه خانواده های آلمانی را نیز از هم جدا کرد. مرکز ثقل این درگیری و مواجهه سیاسی دو ابر قدرت عملا در منطقه جغرافیائی سیاسی آلمان دموکرات قرار داشت و این موضوع تاثیرات منفی و محدود کننده ای را برای آلمان دموکراتیک فراهم می کرد.

دستور بنای دیوار برلین در تاریخ ۱۳ ماه آگوست سال ۱۹۶۱ توسط «والتر آلبرشت» صادر شد. «آلبرشت» سال ها قبل از آن به شوروی مهاجرت کرده و توسط کمینترن پرورش پیدا کرده بود. همچنین باید توجه داشت که رفرم های اقتصادی سال های ۱۹۶۰ که توسط «اریش هونیگر» رهبر حزب سوسیالیست آلمان دموکراتیک پیش بینی شده بود نیز در مرحله عمل متوقف شده بود. یک سیستم سوسیالیستی پروسه ای است که دائما به رفرم و تغییرات رشد یابنده نیاز دارد، در حالی که در آلمان دموکراتیک به این موضوع تا سال ۱۹۸۹ هیچ توجهی نشده بود. عامل بازدارنده کاملا مشخص در این رابطه وجود سیستمی بود که قدرتی مطلق رادر هرم رهبری مرکزیت داده و اجازه نمی داد تا دیدگاه های پائینی در عمل امکان بروز و بیان پیدا کنند. دیدگاه های مختلف در بخش پائینی جامعه عملا یا به بالا انتقال پیدا نمی کرد و یا در صورت انتقال نا دیده گرفته می شد .

یونگه ولت: آیا در یک جامعه سوسیالیستی لازم است که انواع مختلفی از دارائی ها وجود داشته باشد؟

مدروف: البته با توجه به شرایط هر جامعه می تواند تا حدودی تصمیمات در این رابطه متفاوت باشد. در آلمان دموکراتیک دو نوع از دارائی ها وجود داشت، دارائی های دولتی و دارائی های تعاونی. تجربه نشان می دهد که در یک جامعه رشد یابنده سوسیالیستی لازم است تا انواع دارائی ها وجود داشته باشد. این تصمیمات جهت

جلب مشارکت تمامی آحاد جامعه اتخاذ شود. اعمال سیاست وجود انواع دارائی ها در چنین جامعه ای زمینه وحدت عمل سیاسی واجتماعی را فراهم می آورد و آحاد جامعه جهت رشد و بالا بردن کیفیت های اقتصادی کوشش می کنند. چنین سیاستی حس دموکراسی و مشارکت را تقویت می کند. وجود حس انتخاب کردن و انتخاب شدن نیز در این رابطه نقش مثبتی ایفا می کند. اشکال پایه ای دموکراسی در وجود سیاست مشارکت طلبی از ملت، بویژه در مراکز تولیدی احتمال زدایش تمرکز قدرت را فراهم واز مرکزیت دادن غلط به قدرت جلوگیری می کند .

یونگه ولت: کدام نوع اقتصاد به عنوان پایه اصلی رشد سوسیالیستی مورد توجه باید باشد؟

مدورف: سوسیالیسم قرن بیست و یکم نمی تواند بر مبنای طرح های ذهنی یک تئوری رشد کند. رشد سوسیالیستی رشدی است پروسه ای که مبتنی بر شرایط هر جامعه ای اعمال می شود. اعمال سیاست های سوسیالیستی همچنین به وجود و امکان جسارت تحلیل های انتقادی نیازمند است، تا نه فقط پروسه رشد سوسیالیستی با اشتباهات همراه نباشد، بلکه زمینه بررسی، کشف، طراحی و رشد مراحل بعدی را نیز فراهم آورد. در چنین جامعه ای تئوری های مارکس از زاویه دیدگاه های معادل و همتراز بررسی شده و تأییرات دیدگاه مارکسیستی بر دارائی های خصوصی و تولیدات مورد بحث و مجادله قرار گرفته و نتیجه این مجادلات نیز نه به عنوان یک حکم بلا تغییر، بلکه به عنوان یک نظریه همیشه قابل بحث و بررسی مورد عمل قرار می گیرد.

برگرفته از راه توده

www.ayenda.org